

1 ΜΑΪΟΥ 2021
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
καθ' ὃ ἐορτάζομεν τὴν θεόσωμον ταφὴν
καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Παρασκευῇ ἑσπέρας· ἐνιαχοῦ ὅμως τελεῖται κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τοῦ Μ. Σαββάτου).

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ᾧ ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου

οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ἵτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθῆ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(**τρὶς**)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (**δίς**)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἄνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ

σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῆται καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῖ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἶμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει

οικούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ.

Ⲭ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου

κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δόξα

Ο τε κα τη ηλ θες προ στον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω

σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πιστας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυρατοισθνη τοις υπαρχαιαρμο οδια Χρι

στος δε διαφθορας εδειχθηαλλοτρι ο οος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Δι-θ.

Σινδο νικααθαααααα και

ααρωωμασιιθειειειοισ τοσω

μα τοοσεεπτοοοοοονεξαιαιτη

ησας Πιιλααατωμυριζειεικαι

τιιιθηησιιιιιωσηηφκαιαιαι

αινωμνηηηηηματιοοοθεν

οοορθριαιαιαιαιμυροοφοο

ροιγυυναιαιαικεςαανεβοοο

ηησααανδειξονηημιιιωςπροο

ειειειπαςΧριστετηναανααασταα

σιιιι

Δόξα - Καὶ νῦν. Ἐτερον ὄμοιον.

Ε ξε στη σα αν χο ο ροι οι οι οι οι οι των
α α γγε ε λων ο ο ρω ω ων τες τον εν
τοις του ου Πα α τρο ο ο ο ο ο ος κα θε ε ζο
ο με νο ον κο ο ολποις πως τα φω κα α α
α τα τι ι ι θε ε ται αι αι αι ως νε κρο ος
ο ο ο ο α θα α α α α να τος ο ο
ον τα τα α αγμα α τα α α α των α α γγε ε
λων κυ υ κλϛ ϛ ϛ σι και αι δο ξα α α
ζϛ ϛ σι ι ι συν τοις νε ε κροι οις εν τω ω
α α α δη ως κτι στην και αι Κυ υ υ ρι ι
ο ο ον

ἢ τὰ ἀκόλουθα σύντομα.

Σ ιν δο νι κα θα ρα και α ρω μα σι θει
οις το Σω μα το σε πτον ε ξαι τη σας Πι λα
τω μυ ρι ζει ει και τι ι θη η σιν Ι ω σηφ και
αι νω μνη η μα α τι ο θεν ο ορθρι αι αι μυ ρο

"φο ο ροι γυ ναι κες α νε βο ο η σαν δει ξον η
 μι ιν ως προ ει πας Χρι στε την Α να στα σιν

Δόξα - Καὶ νῦν

Εξε στη σαν χο ροι των Αγ γε λων ο ρων
 τες τον εν τοις του Πα τρος κα θε ζο με νον κολ
 ποις πως τα φω κα τα τι ι θε ε ται ως νε
 κρος ο ο α θα α να α τος ον τα τα αγμα τα τα
 των Αγ γε ε λων κυ κλουσι και δο ξα α ζου σι συν
 τοις νε κροι οις εν τω Α δη ως Κτι στην και Κυ ρι
 ον

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
 ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
 μου ἐστὶ διὰ παντός.
 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
 ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν
τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.
Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῆτος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

* Ὁ ἀρχικὸς κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κοσμᾶ, ἦτο τετραώδιον περιλαμβάνον τὰς ᾠδὰς σί-θ' καὶ ἔχον ἀκροστιχίδα «Σάββατον μέλω μέγα». Τὸν κανόνα τοῦτον συνεπλήρωσεν ἡ Κασσιανὴ δι' ἑτέρου τετραωδίου περιλαμβάνοντος τὰς ᾠδὰς ἀ'-ε'. Ὁ δὲ Μᾶρκος ἐκράτησε μόνον τοὺς εἰρμούς τῆς Κασσιανῆς, ἀντικατέστησε δὲ τὰ τροπάρια τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν διὰ τῶν σήμερον ψαλλομένων ὑπὸ ἀκροστιχίδα «Καὶ σήμερον δέ». Οὕτως ὁ κανὼν ἔλαβε τὴν σημερινήν του μορφήν.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
 α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
 των σε σω σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε
 α νι δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε
 δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μμ ε ξο δι ον υ υ
 υ μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω
 τη τα φη σθ υ ζω ης μοι τας ει σο δος δι α νοι
 ξα ντι και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω

σα αν τι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α

α φω τα υ υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α

κα τα νο θν τα α Σω τηρ μ ε δο νει το τη νε

κρω σει σου υ περ νθ ω ρα της γαρ νεκ ρος ζω αρ χι

κω τα α τος

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ι να σθ της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω ω

σης κα τα α πε φοιτη κας εν κα τω τα τοις της γης

α πο γαρ σθ ε κ ε κρυ βη η υ πο στα σι ι

ις μθ η εν Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα με και νο

ποι εις φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
των σε σω σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε
α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξως γαρ δε
δο ξα α σται

Ἀργὴ καταβασία.
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ σης
τον κρυ ψα ντα πα α α α λαι αι δι ω κτη ην
τυ υ ρα α α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ
ψαν των σε σω ω σμε ε νω ω ων οι παι αι αι δεσ
αλλ η μεις ως αι νε ε ε α νι ι δεσ τω Κυ
ρι ι ω ω α σωω μεν εν δο ξως γα α αρ
δε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου Θ

Σ " ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα "

" πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι "

" δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ "

" βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος "

πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σα

Δ " ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι "

Σ " υμ βο λα της τα φης σα πα ρε δει ξας τας ο "

" ρα σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρου υ φι α σα θε "

αν δρι κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν "

Α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α γι ι ος πληνσ "

Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σιν

Δ " ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ "

μα τι

Η πλωσας τας παλαμας και ηνωσας τα το
 πριν διεστωωτα καταστολη η δεσωτερ
 τη ενσιν δοοο νιι και μνηματι πεπεδη
 μενσ ελυσας ουκ εστιν αγιι ος πληνσθ
 Κυριε κραυγαζοντας

Κ αι νυν και αι και εις τας αιωνων των
 αιωνων αμην

Μ νηματι και σφραγισιν Αχωρητε συνε
 σχεθης βηλη ησει και γαρτην δυυ ναμινσθταις
 ενεργει ειει αιαις εγνωρισας θεουργι
 κως τοις μελπσιν ουκ εστιν αγιι ος πληνσθ
 Κυριε φιλανθρωωπε

Ἡ καταβασία

Σ ε τον επιυδατων κρεμασαντα
 πασαν την γην ασχεετως ηκτισις καατι

" δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
 βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
 πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ δ δ σα α α

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου - θ

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι υ δα α α των
 κρε μα σα ντα πα α α α σα αν την γη ην α
 σχεε ε ε τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου
 ου ου σα εν τω Κρα νι ι ω κρε ε μα α α
 με ε ε ε νον θαμ βει πολ λω συ νει χε το
 ουκ ε ε ε στιν α α α α γι ι ι ι ος
 πλη ην σου Κυ ρι ε ε ε κρα αυ γα α α α
 ζσ δ δ δ σα α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΟΝ ΚΑΘΙΣΜΑ

Ὁ ἀ' χορός· Κάθισμα. Ἦχος ἀ'. Αὐτόμελον.

Ἦχος ἁ' Δι-Ϟ

Tον τα φον σα ς Σω ω τη η η η η η η η ρ στρα
 τι ι ω ω ται τη η ρ ς ς εν τες νε κροι
 τη α α στραα πη η η η η η η η του ο ο φθε
 ε ντος α α γγε ε ε λου ε γε νο ντο
 ο κη ρυ υ υτ το ο ντο ο ο ος γυ ναι ξι ι
 τη η η ην α να α α α α στα σιν σε ε
 ε δο ξα α α ζο ο με ε εν τον της φθο ο ρα ας
 κα θαι αι ρε ε ε την σοι οι προ σπι ι ι
 πτο ο με ε εν τω α να α στα α ντι ε εκ
 τα α α φου και μο νω Θε ε ω ω ω η η
 μω ω ω

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Tον τα φον σου Σω τηρ στρα τι ω ται τη ρ εν
 τες νε κροι τη α στρα πη τ ο φθε ντος α γγε

λθ^Δ ε γε νο ντο κη ρυ υτ το ο ντος γυ ναι ξι
 τη ην α να α στα α σιν^Δ σε δο ξα α ζο μεν τον της
 φθο ρα ας κα θαι ρε την^Δ σοι προ σπι ι πτο μεν τω α
 να στα α ντι εκ τα φθ^Δ και μο νω Θε ω η
 μων^Δ

* * *

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου^ϩ ϩ

T ην εν σταυ ρω ω σθ ϩ θει αν κε νω σιν^ϩ προ
 ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α^ϩ συ δυ
 να στων δι ε κο ψας κρα τος Α γα θε^ϩ ο μι λων τοις
 εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος^ϩ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι^ϩ

E βδο μην ση η με ε ρον η γι α σας^ϩ ην ευ
 λο γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων^ϩ πα ρα γεις
 γαρ τα συμ παν τα^Δ και και νο ποι εις^ϩ σαβ βα τι ζων Σω

τηρ μκαί α να κτώ με ε νος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ρ ω μα λαι ο ο τη η τι τσ κρειτ το νος εκ

νι κη σα ντος σσ της σαρ κος η η ψυ χη σσ δι η

ρη ται σπα ρατ τσ σα αμ φω γαρ δε σμς τσ θα να

τσ και Α δσ Λο γε τω κρα τει ει σσ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ο Α δης Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε

πι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα

στι κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νσρ γον τω φρι κτω

της μορ φης δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

Τ ἦν εν σταυ ρω ω σϛ ϛ θει αν κε νω σιν προ
ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
να στωνδι ε κοψας κρατος Α γα θε ο μι λων τοις
εν Α δηως πα ντο δυ να α μος

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Τ ἦν εν σταυ ρω σϛ ϛ ϛ ϛ θει αν κε ε
νω ω σιν προ ο ρω ω ων Αβ βα α κϛ ϛ κμ ε
ξε στη η η κω ω ως ε βο ο ο α α συ
δυ να στωνδι ι ε κο ο ψας κρατος Α γα α α
θε ο μι λω ω ων τοις εν Α α α α
δη ως πα α α ντο ο δυ υ να α μο ος

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Η ε ο φα νει ας σϛ Χρι στε της προς η

μας συμπαθως γενομενης Ησαϊας φως

ιδων ανεσπερον εκνυκτος ορθρι ι ισαας

εκραυγαζεν αναστη η ησονται οι νεκροι

και εγεθησονται οι εντοι οισμνημει οισ και

παντες οι εν τη γη αγαλλι ασονται

Δοξα σοι ο Θεο ο οος η ημων δοξα σοι

Νεοποιεις τας γηγε νεις οπλαστρο

γος χοικος χρηη ματι σας και σινδων και ταφος

υπεμφαι νσι το συνον σοι Λο ο ο γε ε μυ

στηριον ο ευσχη η ημων γαβου λευ τηςτην του

σεφυσαντος βουλην σχη η ματι ζει εν σοι οι με

γαλοπρεπως και νοποιουν το ος με

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Δ ι α θα να του το θνη τον δι α τα
φης το φθαρ τον με τα βαλλεις α φθαρ τι ζεις
γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα θα να τι ι ι
ζων το προσλημμα η γαρ σα α αρξ σδ δι α φθο
ραν εκ ει δε Δεσπο τα ου δε η ψυ χη σδ ς εις Α
δσ ξε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ε ξ α λο χευ τς προ ελ θων και λογ χευ
θεις την πλευ ραν Πλα αστρ γε μη εξ αυ της ειρ γα σω
την α να πλασιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο μενος
α φυ πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω
ον και ζω ην ε γει ρα ασ εξ υ πνσ και της φθο
ρας ως πα ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

Ἦ ε ο φα νει ας σϛ Χρι στε της προς η
μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
ε κραυ γα ζεν α να στη η η σονται οι νε κροι
και ε γερ θη σονται οι εν τοι οισ μνη μει οισ και
πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου θ

Ἦ ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας
σϛ ϛ Χρι ι στε της προς η μα ας συμπα θω ωως
γε ε ε νο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
δων α α α νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο ορ
θρι ι σα α ας ε κραυ γα α ζεν α να
στη η η η σονται οι νε κροι και ε γε ερ
θη η η η σο ο ο ο νται αι αι αι αι οι εν

τοι οἰς μνη μείει εἰ οἰς και πα α αν τες
οι εν τη γη α γα α αλ λι ι α α σο ο
νταιαι

Ῥδὴ στ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
στερ νοις κη τω οἰς Ι ω νας σθ γαρ τον τυ υ πον
φε ρων του πα θον τοσ και τα φη η δο θε ε εν τοσ
ως εκ θα λα α μα τθ θη ρος α νε θο ρε προ
σε φω νει δε τη κθ ς στω δι α οι φυ λα σσο ο
ο με νοι μά ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα
τε λι πε ε τε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης
Λο γε ης με τε σχεσ σαρκ ος ει γαρ και λε ε λυ ται
σθ ο να ος εν τω και ρω τθ πα α α θς αλ

λα και ου ου τω μι α ην υ πο στα σις της

Θε ο τητος και τη ης σαρ κος σθ εν αμ φο τε ε

ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος Λο γος τθ Θε υ Θε

ος και ανθρωω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον

ε φυ το πται σμα τθ Α δαμ ει γαρ και πε ε πον

θε σθ της σαρ κος η χο ι κη ου σι ι ι α

αλλ η Θε ο ο της α πα θης δι ε μει νε το

φθαρ το ον δε σθ προς αφ θαρ σι ι ι αν με τε ε

στοι χει ω σας και αφ θαρ τθ ζω ης ε δει ξας πη γην

εξ α να στα σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει

Α δης τϷ γε νϷς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν

τα φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λά α α μη

τα τϷ θα να α τϷ κλει θρα δι ι ε σπα ρα ξας

και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε

κει κα θευ δϷ σι λυ τρω σιν α ψευ δη Σω τε ρ γε γο

νω σνε κρω ν προ ω το το ο κος

Ἡ καταβασία

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη

στε ρ νοις κη τω οις Ι ω νας σϷ γαρ τον τυ υ πον

φε ρων του πα θον το σ και τα φη η δο θε ε εν το σ

ω σ εκ θα λα α μη τϷ θη ρος α νε θο ρε προ

σε φω νει δε τη κϷ Ϸ στω δι α οι φυ λα σσο ο

ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα

τε λι πε ε τε ε ε

Ἀργὴ καταβασία.

ᾠχος Βου-θ

Σ υν ε σχε θε η η η α α αλλ ου ου κα α
α τε σχε ε ε ε θε στε ε ε ε ερ νοι οι οις
κη τω ω ω οις Ι ι ω ω νας σου γαρ το ο
ον τυ υ υ πον φε ε ε ρων τθ πα θον τος και τα
φη η δο ο ο θε ε εν τος ως εκ θα λα
α α μθ τθ θη ρος α α νε ε θω ω ω
ρε ε ε ε ε προ σε φω ω ω νει ει ει δε
τη κθ ς στω δι ι ι ι α οι φυ λα σσο ο
ο με νοι οι μα ται αι α και αι ψευ δη η η η
η η η η η η η η ε λε ε ον αυ
τοις ε γκα α α τε ε λι ι πε ε ε τε ε
ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι, ἐνειλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ Ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτόν, ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι, πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις· τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον, γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε καὶ τὸ φέγγος, οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῶ, τῷ φόβῳ, συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερῶγγυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων ἀνδρῶν· Ἄδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται, συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ γυναῖκα κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Μὴν Μάϊος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄ καὶ ἡ νύξ ὥρας ι΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Στίχ. Ψυχὰι λιθῶδεις καὶ ξέναι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἱερεμίαν.

Πρώτη ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἱερεμίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Καὶ τῷ Βατᾶ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει,
Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φιλόσοφος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φιλόσοφος κλήσει καὶ ἔργῳ, μάκαρ,
ᾧ φθῆς ἀληθῶς, ᾧ σοφίας σὺ φίλε.

Ἡ Ὁσία Ἰσιδώρα ἡ Ταβεννησιώτισσα ἡ διὰ Χριστὸν σαλῆ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπέπτη πρὸς μελισσῶνας πόλου,
Μέλισσα χρηστῶν πράξεων Ἰσιδώρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς Νέας Ἐκκλησίας καὶ συνεισέρχεται ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Παλατίῳ, κάκειθεν ἀπέρχεται μετὰ λιτῆς εἰς τὴν Νέαν Ἐκκλησίαν, καὶ λειτουργεῖ ἐκεῖσε.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια αὖθις τελοῦντες,
Ἐγκαινισμὸν προσφέρομεν καινῆς πολιτείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν τριῶν νέων Ὁσιομαρτύρων Εὐθυμίου τοῦ ἐκ Δημητσάνης (Μαρτίου κβ'), Ἰγνατίου τοῦ ἀπὸ Ἑσκή Ζαγαράν (Ὀκτωβρίου η') καὶ Ἀκακίου τοῦ ἀπὸ Νιβόρη Θεσσαλονίκης. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν τῷ κατὰ τὴν σκῆτην τοῦ τιμίου Προδρόμου σεπτῷ αὐτῶν μαρτυρίῳ.

Στίχ. Εὐθύμιέ μοι, χαῖρε, χαῖρε πολλάκις,
Σφαγεῖς γὰρ εὔρες, τὴν ἄνω χαρὰν πρόφρων.

Τὸν Ἰγνάτιον, ἄλλον ὡς ἄστρον βλέπω,
Ἐκ γῆς φαιινόν, εἰς πόλον δι' ἀγκώνης.

Ἄρνός δίκην σφάττουσι, φεῦ! διὰ ξίφους,
Τὸν κλεινὸν Ἀκάκιον, ἄνδρες αἰμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαήλ τοῦ ἐν Χαλκηδόνι.

Στίχ. Χαλκοῦν τεῖχος πρὸς πειρασμοὺς εὐρέθη,
Ὁ Μιχαήλ οἰκήσας ἐν χρυσῇ Πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παναρέτου, Ἐπισκόπου Πάφου τῆς Κύπρου.

Στίχ. Πᾶσαν ἀρετὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐλκύσας,
Πράξει τὴν κλῆσιν Πανάρετος καλύπτει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας, ἐν συκῇ κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἦνεγκε καρπὸν πρῶϊμον συκῆς κλάδος,
Τὸν χειροδέσμιον ἐκκρεμάμενον Σάββαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βριουκίου, Ἡγουμένου ἐν Βρεττάνη τῆς Γαλλίας.

Στίχ. Βρύων ὁ Βριούκιος χάριν Κυρίου,
Φῶς Χριστοῦ ἐγένετο ἐν τῇ Βρεττάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σιγισμούνδου, Βασιλέως τῆς Βουργουνδίας.

Στίχ. Εἰς φρέαρ βαθὺ ῥιφεὶς ὁ Σιγισμούνδος,
Τὴν δίψαν ψυχῆς κατέπαυσεν ἐφάπαξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ῥωμανοῦ, τοῦ ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Μαντινέου καὶ ἐν Ῥακκᾶ τῆς Συρίας μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ψπ' (780).

Στίχ. Χριστῷ κεφαλῇ ὄντι τῆς Ἐκκλησίας,
Ῥωμανὸς δέδωκε κεφαλὴν ἀποτιμήσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Θάμαρ, εὐσεβοῦς Βασιλίσσης τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Χριστοῦ ἀμαζῶν ἡ Θάμαρ ἀνεδείχθη,
Αὐτῷ ὑποτάξασα τὴν Γεωργίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Παφνουτίου τοῦ Μπορόφσκ.

Στίχ. Ψυχῶν ὁδηγὸς Παφνούτιος Μπορόφσκυ,
Χαίρων παρέστη πρὸ τοῦ ψυχῶν Σωτῆρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος

Μακαρίου, Μητροπολίτου Κιέβου, ὑπὸ τῶν Τατάρων ἀναιρεθέντος.

Στίχ. Μακαρία ἡ ἄθλησις Μακαρίου!

ἔμπροσθεν τυθέντος Θυσιαστηρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ, Ἐπισκόπου Κουρμουῶντο ἐν Γεωργία.

Στίχ. Ζῆθι Ζωσιμᾶ ἐν ἀυλαῖς τοῦ Κυρίου,

ὃς θεοφιλῶς ἐποίμανας σὴν ποιμήνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Μπολντίνου.

Στίχ. Εἴληφε Γεράσιμος γέρας Κυρίου,

ὡς παιδοτρίβης πάνσοφος μοναζόντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Χίου.

Στίχ. Τὸν Νικηφόρον καὶ θανόντα ζῆν λέγω·

Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶν τεθνηκότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ ἐκ Γοματίου τῆς Χαλκιδικῆς, κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,αωκβ´ (1822).

Στίχ. Κρύπτων Γεώργιος ἀσκήσεως ἄθλα,

Νῦν φανερῶς ὑπὸ Χριστοῦ ἐδοξάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Νεοπαρθενομάρτυρος Μαρίας, τῆς ἐκ Μεραμπέλου τῆς Κρήτης, τῆς Μεθυμοπούλας, ἀθλησάσης ἐν ἔτει ,αωκς´ (1826).

Στίχ. Συνωνυμοῦσα τῇ Παρθένῳ Μαρία,

Μαρία ἠθλησε διὰ παρθενίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Παραμυθίας, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αψν´ (1750).

Στίχ. Ἀναστάσιος, φῶς τοῖς πιστοῖς παρέχει,

ὡς συνώνυμος Ἀναστάσεως θείας.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφήν, καὶ τὴν εἰς Ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν, δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχ. Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία·

Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζῶϊαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου - Θ

Α φραστον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
νω ω ρυ σα με νος τς ο σι ι ρς Παι δας εκ φλο
γος εν τα φωνε κρος α πνς κα α τα τι θε ται
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει (δίζ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α α
δε ξα με νος τον τρω θε εν τα λογχη την πλευ ραν
και σθε νει πυ ρι θει ω δα α πα νω με νος εις
σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω
τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω

γα αρ δε ξα με νος ως υ πνυ εν τα τον Δη μι ορ

γον ζω ης θη σαυ ρος θει ος α α να δε δει κται

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ

τρω τα ο θε ος ευ λο ο γη τος ει

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ν ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α

φω ω κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω

η και τς τον πη γη δει κνυ σι ιν ε γερ σε ως

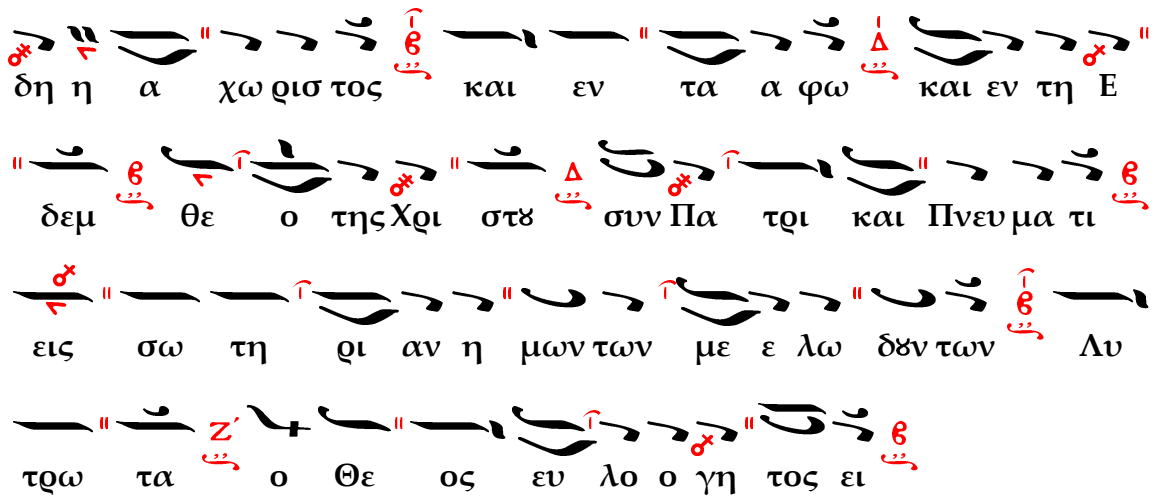
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ

τρω τα ο θε ος ευ λο ο γη τος ει

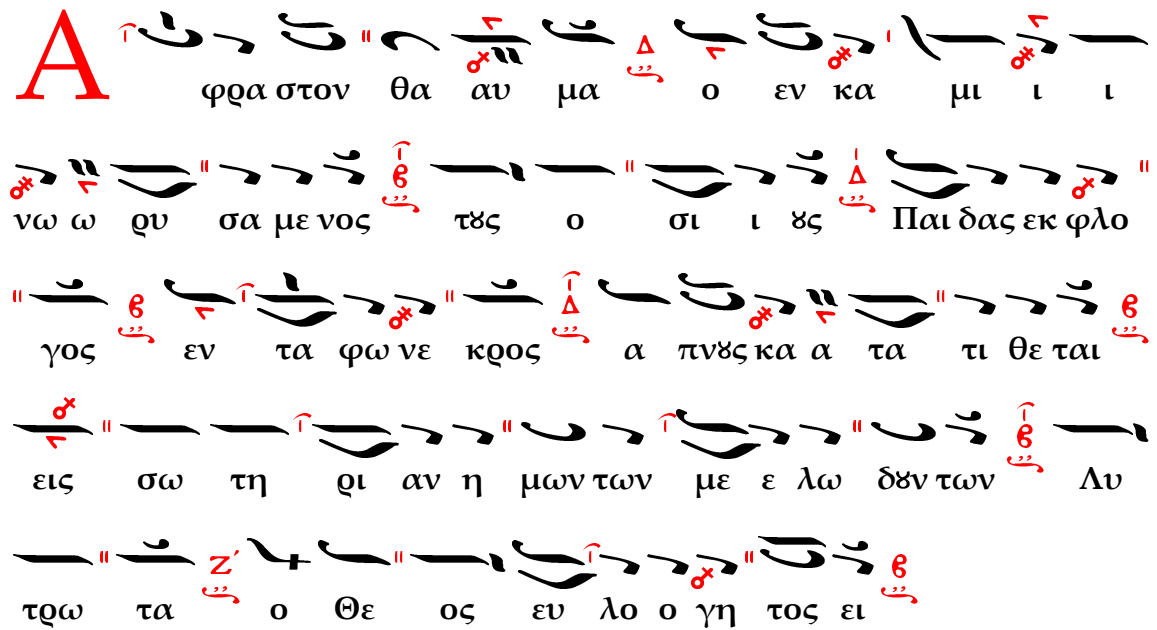
Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α

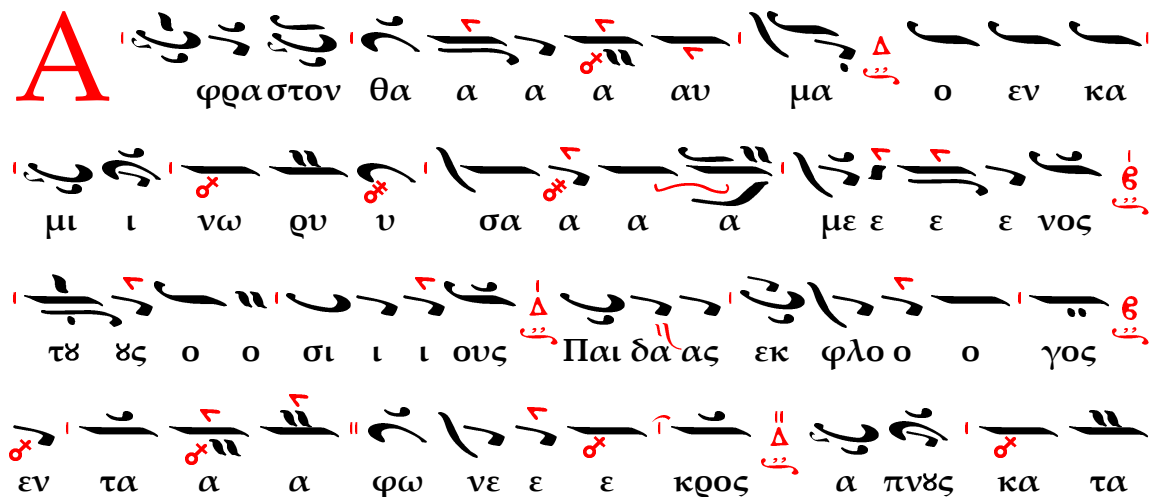

 δη η α χωριστος και εν τα α φω και εν τη Ε
 δεμ θε ο της Χρι στῃ συν Πα τρι και Πνευμα τι
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ
 τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἡ καταβασία

A

 φραστον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
 νω ω ρυ σα με νος τῃς ο σι ι ρς Παι δας εκ φλο
 γος εν τα φω νε κρος α πνῃς κα α τα τι θε ται
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ
 τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

A

 φραστον θα α α α αυ μα ο εν κα
 μι ι νω ρυ υ σα α α α με ε ε ε νος
 τῃ ρς ο ο σι ι ι ους Παι δᾶ ας εκ φλο ο ο γος
 εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνῃς κα τα

α τι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη η
 ρι ι ι αν η η μων τω ω ων με ε ε λω δ
 ς ον των Λυ τρω τα ο ο θε ε ο ος ευ λο
 ο ο ο ο γη η το ο ος ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω
 σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε
 κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι ζοισοι κων και τα
 φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε
 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψι
 τε εις παν τας τρ υς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Λ ε λυ ται α χρα ντος να ος την πεπ τω κυι
 αν δε συνα νι στη σισκη νην Α δα αμ γαρ τω προ
 τε ρω δευ τερος ο εν υ ψι ζοισοι κων κα τηλ θεν

με χρις Α δὲ ἄ τα μει ων ὄν Παι δες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ὄ

τε εις παν τας τῶ ῶς αι ω νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Π ε παυ ται τολ μα Μαθη των Α ρι μα θαι

ας δε α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ

μμονθε ω μενος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται

και κη δευ ει ει κραυ γα ζων οι Παι δες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ὄ

τε εις παν τας τῶ ῶς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο

τητος ω α φρα στὰ α νο χης ε κω ων γαρ υ πο
 γησφρα γι ζεται ο εν υ ψι ζοισοι κων και πλα
 νοςθε ος συ κο ο φα ντειται ον Παι δεσ ευ λο γει τε
 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
 τε εις παν τας τϑ ς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου
 με εν τον Κυ ρι ον

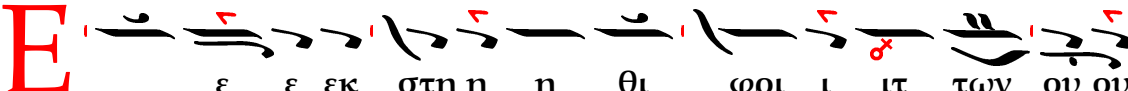
Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω
 σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε
 κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι ζοισοι κων και τα
 φωσμι κρω ξε νο ο δο χειται ον Παι δεσ ευ λο γει τε
 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
 τε εις παν τας τϑ ς αι ω ω ω να α α α ς

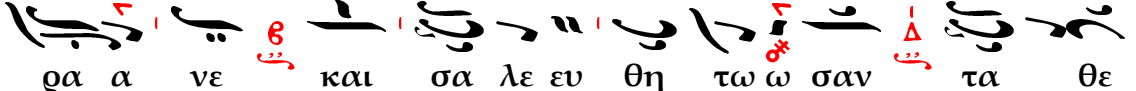
Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Αἰ νου μεν ευ λο γω μεν και προ σκυ νω ο

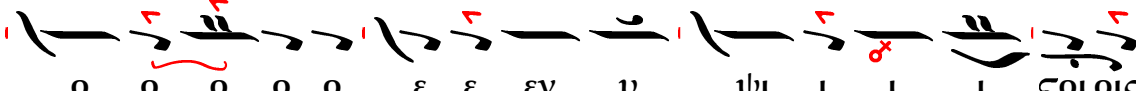

με ε εν το ον Κυ υ ρι ι ον

Ε
ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου ου

ρα α νε και σα λε ευ θη τω ω σαν τα θε

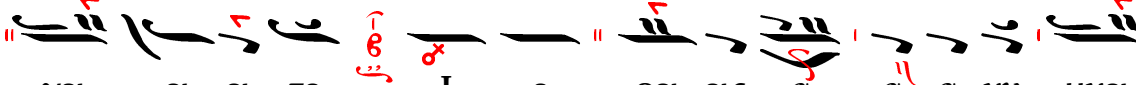

με ε λι ι ι α α τη ης γης ι δου ου ου γαρ

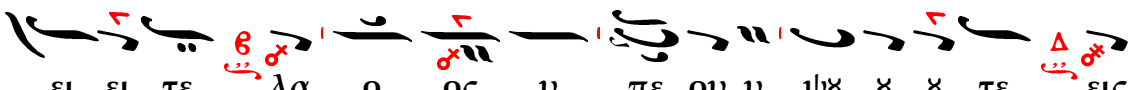

εν νε κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε ται

ο ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι ζοιοις

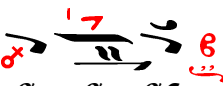

οι οι κων και αι τα φωσμι ι κρω ξε ε ε νο ο

ο δο χει ει ει ται ον Παι δε ε ες ε ε ευ λο

γει ει ει τε Ι ε ρει εις α α ανυ μνει

ει ει τε λα ο ος υ πε ρυ υ ψω ο ο τε εις

πα α αν τας τω ο ο ο ς αι αι ω ω ω να α

α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ φάλλεται ἡ
Ῥοδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ῥηχος Δι-ϑ.

Μη ε πο δυ ρα μδ Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθησομαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τας εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ον τας

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Επι τω ξε νω σα το κω τας ο δυ
νας φυ γα σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισθην
α ναρχε Υι ε νυν δε σε Θε ε ε μδ απ ναν
ο ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης
σπα ρατ το μαιδει νως αλλ α να α α στη θι ο
πωεμε γα λυν θη σω ω μαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι
ττσιν Α δσ οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε
νον βλε ποντες στο λην η μαγ με νην Μη η η τερ
της ε εκ δι κη σε ως τς εχ θος ενς αυ ρω ω ω γαρ
πα τα ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και με
γα λυ νω ω σε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
σθω σαν παντες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε
σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες
προ συ υ παν τα τω σαν τον Α δα μ συν τη Ε ε ευ α

λυ τρου μαι παγγε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα
να στη σο ο μαι

Ἡ καταβασία

Ἦχος Δι-θ

Μη ε πο δυ ρα μϛ Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τς εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ο ντα α ας

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Δι-θ

Μη ε πο δυ ρα μϛ Μη η η τερ
κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο ον
ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας συ
νε λα α βες Υι υι υι ον α να στη η η σο

μαι γαρ και ε γε ερ θη η η σο ο ο ο μαι αι

αι αι αι και υ ψω ω ω σω ω ω εν δο ο

ξη η α παυζωως ως Θε ε ο ος τς εν πι ι

ι στει και πο ο ο ο θω σε με ε ε γα α

λυ υ νο ο ο ντα α ας

* * *

Μετά την θ' ᾠδὴν ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ ἐξέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ πορεύεται πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον θυμιῶν καὶ ψάλλων τὸ Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ· θυμιάσας δὲ κύκλῳ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ὅλον τὸν ναὸν ἐπανέρχεται καὶ ἵσταται ἐνώπιον τοῦ Ἐπιταφίου. Οἱ δὲ χοροὶ ἱστάμενοι περὶ τὸ Ἐπιτάφιον ψάλλουσιν εἰς στάσεις τρεῖς

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

(βλ. παράρτημα)

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ β̄ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

K αι ω μα τα σθ

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σρες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σς σαρκωθεις

Θε ος και αν θρωω πος ^u₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v'}₂₂ Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δισ)

Τò τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v'}₂₂ Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u₉

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σς ^u₉

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος ^{v'}₂₂ κα τε πλα

γη ο ρω ω ν σε ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα τϑ θα να τϑ δε Σω ω ω τερ

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δϑ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ω ω

μα α θη τρι αι κιρ να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε

υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω

τηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη τϑ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ

Λι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σα θρη νο λο γω ο ο ο σαι αλλ

ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει

ει πε θρη νω ο ο και ρο ος πε ε παυ ται μη

κλαι ε τε την α να στασιν δε α πο στο λους

ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θω ο ο ο σαι προς το μνη η μα σα

Σω ω ω τερ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ προς

αυ τας φθε γγο με ε ε ε τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τω μνη η μα τος

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νω μεν Πα τε ε ε ρα και τον τω τω

Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα την Α γι ανΤρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι α Α λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο
 ο ος

ΑΡΓΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ
 Εὐλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα ϕ

E υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι
 δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
 α α σου

T ω ω ν Αγ γε ε ε λω ω ν ο δη η η μος κα
 α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν Σε ε ε εν νε ε κροι οι
 οισ λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα α να α α
 του ου δε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι σχυ υν κα θε λο ο ο
 ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α
 δα α μ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ α α δϑ
 παν τα ας ε λευ θε ρω ω ω σαν τα

E υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
α α σου

Tι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρου
σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α τε

ο ο α στρα α α πτων εν τω τα φω Α γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο ο φο

ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο σω τη ηρ γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη ημα τος

Eυ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα

α α σου

Λι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι

ε ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη

νο ο λο ο γου ου ου σαι ααλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο γε ε λος και ει ει ει ει πε ε

θη η νου ο ο και αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη
κλαι ε ε τε ε ε την Α να α α στα α σι ιν
δε ε Α α πο στο λους ει ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
α α σου

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες
με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου ου σαι αι προ ος
το ο μνη η η μα α σα ς Σω ω ω τερ ε εν η η
χου ου ουν το ο Α γγε ε ε λθ προ ος αυ τα ας
φθε γγο με ε ε ε ν τι ι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε
ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

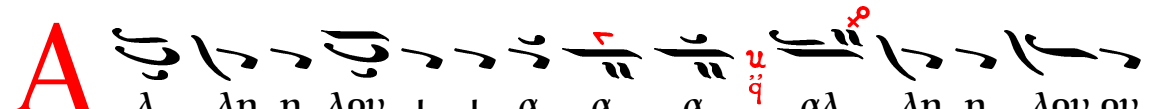
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω ω Πνευ
μα α τι ι ι

Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα

και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι
το ο α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα τη ην Α
γι ι ι α αν Τρι α α α δα ε εν μι
α α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις Σε ε ρα α
φιμ κρα α ζο ο ον τες το ο α α α α γι ι ος
α α γι ι ο ο ος α α γι ος ει Κυ υ υ ρι
ε

Κ αι νυν και αι ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα τον Α
δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε
ε ε νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε
ευ α α αν τι λυ υ πησ πα ρε ε ε ε σχε ες
ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα
αυ τη ην δε ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε
ος και α ανθρωπος

 λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου
 ι α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξασοι ο ο ο Θε
 ος

Τό τρίτον

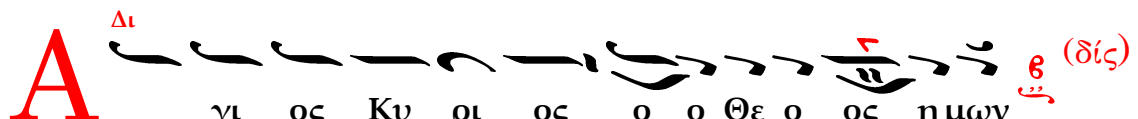

 λ λη η λου ι ι α α α α Α α αλ λη η
 η λου ου ι ι ι α Α α αλ λη η λου
 ου ι ι α α δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ος

Μικρά συναπτή και έκφώνησις:

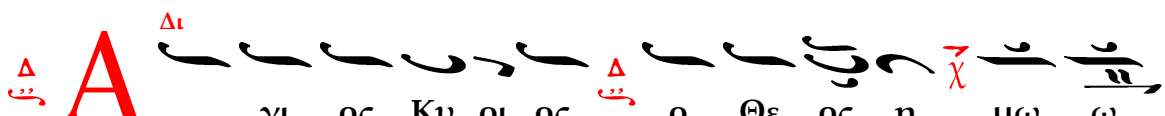
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

 Δι
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ε (δίζ)

τὸ τρίτο.

 Δι
 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ος η μω ω
 ων

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠδὴ Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε
α αυ τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι
πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ω
Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να
α α μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ
μνος τω ω ω Θε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Ἴστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν

τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Χ αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοστης με γα
λω συ νης α αυ του

Σ η μερονσυ νε ε ε χει τα α φος τον συ νε χο

κο ο ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα α ββα

τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε χων σα α α ββα

τι ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω μεν

α να στα ο θε ε ος κρι ι ι νων τη ην γην ο

τι συ βασι λε ευ εις ει ει εις τϛ ς ς αι ω ω νας

ο α με τρητο ον ε ε ε χων το με ε γα α ε ε

ε λε ε ε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ

γα α νω

Δ ευ τε ι δω μενην ζω ην η η μων εν τα α φω ω

ω κει ει με ε ε νην ι να τϛς εν τα φοις κει με νϛς

ζω ω ω ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ρον τον

εξ Ι ου δα υ πνϛν τα θε ω με νοι προ φη τι κως αυ

τω ε εκ βο η η η η σω ω ω ω μεν α να πε σων κε

ε κοι οι μησαι αι ως λεε ε εων τις ε γε ρει
 ει σε ε βασι ι λευ αλλ α να στη η θι ι αυ τε
 ξα σι ι ι ι ως ο δας ε αυ τον υ περ η μω ων
 ε ε εκσ ι ι ω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο
 ξα α α σοι

Ἦχος Πα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μθ πα σα
 πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ ρι ι ι ον

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω μα τθ ς
 ς Ι η η σθ και α πε ε θε ε το εν τω
 και νω αυ τθ ς μνη μειει ει ει ω ε ε δει γαρ
 α αυ το ο ον ε εκ τα α α φθ ως εκ πα στα
 α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι ψας κρα
 το ος θα α α να α α τθ ς και α νοι οι ξας πυ
 λα α ας Πα α α ρα α δει ει ει σθ αν θρω ω ποις

δο ο ο ξα α α σοι

N^{Πα} ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

γι υι ω και Α γι ω Πνευ μα α α τι

T^{Πα} ην ση με ε ρο ο ον μυ στι ι κως ο με ε γα

ας Μω υ υ σης προ δυ υ ε ε τυ πῶ ὄ το λε ε ε

ε γων και ευ λο γη η σε εν ο Θε ε ος

την η με ρα α αν τη η ην ε ε β δο ο ο μην

τῶ το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον

Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα

τα παυ σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η

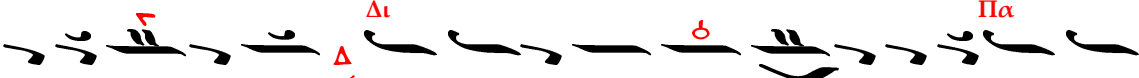

κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων

α αυ τῶ ο μο νο γε νη ης γι ο ο ος τῶ

ὄ Θε ε ε ὄ δι α της κα τα τον θα να τον οι

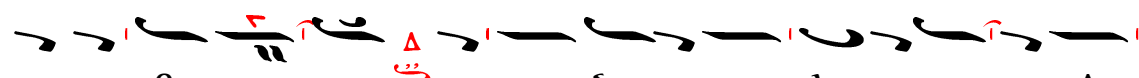
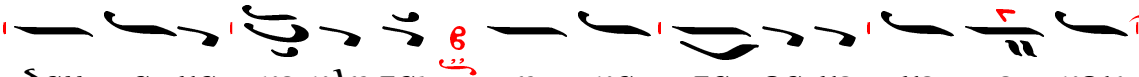
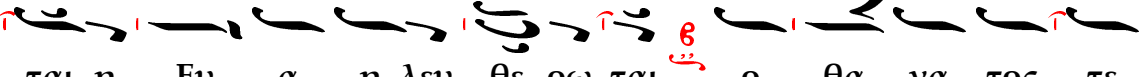
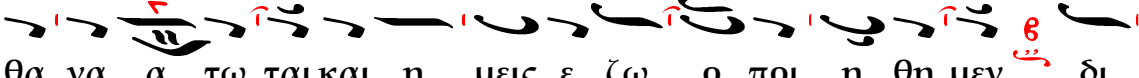
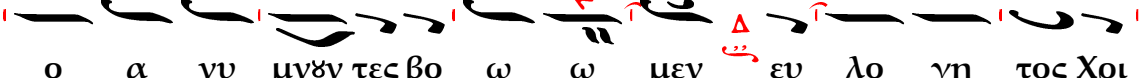

οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη σαρ κι ι σα α

ββα τι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν ε ε

 ε πα νε ελ θων ^{Δι} δι α της Α να στα σε ε ως ε δω

 ρη η σα α το η η μιν ^{Δι} ζω ην τη ην αι ω ω

 ω ω νι ι ι ι ον ^{Πα} ως μο νος α γα θος και αιφι

 λα α αν θρω ω ω πος

Καὶ νῦν...

^ϞἮχος ^{Δι}

^{Δι} περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε ^Ϟ δι α γαρ τ ε εκ σθ

 σαρκω θε εν τος ^{Δι} ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται ^Ϟ η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^Ϟ ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^Ϟ δι

 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ^{Δι} ευ λο γη τος Χρι

 στος ο θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι ^{Δι}

Ἦχος Πα

Δ Πα
ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι α

Υ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα α λην σου δο ξαν

Κ
υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ
υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα

ρτι ι ας του κο σμου

Π
ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστοςεις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στηνη με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγενηθησ ημιν εν γε
νεα και γε νεα εγω ειπα Κυριε ελεη
σον με ιασαι την ψυχη ην μου οτι ημαρτον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με του
ποιειν το θελημα α σου οτι συ ει ο Θεος
μου

Οτι παρασοιπηγη ζωης εν τω φωτισου ο
ψο μεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις γινωσκου
σι σε

Αγιος ο Θεος Αγιος Ισχυρος Αγι
ος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνε
υματι

Και νυ νυ και αι και εις τους αιωνας

τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

λ

A Πα α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

ΕΞΟΔΟΣ - ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Ψαλλομένου δὲ τοῦ ἁσματικοῦ Ἅγιος ὁ Θεὸς γίνεται μετὰ πομπῆς ἢ ἔξοδος καὶ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἅγιος ὁ Θεός , τὸ Νεκρώσιμον , τὸ παρὰ Μπαλασίου ἐξηγηθέν.

Ἐπιτομή μετὰ καλλωπισμῶν Σίμωνος Καρά.

Εἰς μνήμην Εὐας Σοκελιανοῦ.

Τὸ μέλος παλαιόν. Ψάλλεται δὲ ὅλον ἄργον.

Ἦχος βεβαῶ Δι σ

A Πα α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ῥα α α α α α χα α α α χα α α α ^{Κε}

α α α α α α α α α α α α α α α ῥα

α α α α α α ῥα α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι Α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Α α α γι ο ο ο ο ο ^{Πα Κε Πα}

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α α ^{Πα Κε Πα}

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α ^{Πα}

α ^{Κε}

α α να α ῥα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα α α α α α α α α α α α α ^{Πα}

α θα α α να το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^{Πα Δι}

α α α αας α α α α α α κτι ι ι ι ι
 ι ι η ι ι α κτι ι νας και το κα τα α
 α α α πε ε ε ε ε ε ε τα α α α σμα τδ
 Να ς ς ς ς ς ς δι ι ι ι ι ι α α
 α α α α αρ ρα α α δι αρ ρα γεν τω ω ω
 ω τδ ς ς ς ς ς ς Σω τη η η ρο ο ο
 ο ος θα α α να α α α α α α α α α
 ηα α α α τω ο Ι ι ω ω ω ω ω ω ση η
 η η η η η φ θε ε α α α α α α σα α α α α
 α α α α με ε θε α σα με ε νο ο ηο ο ο
 ος προ ο ση η η η λ θε ε τω ω ω ω ω
 Πι ι ι λα α α α α α α α ηα α
 α α α α τω κα α α α θι ι ι ι ι ι
 κε τε ε ε ε ευ ει ει ει ει λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε λε ε ε ε γω ων δο ο ο ο
 ηο ο ο ο ο ο ο ο ος μοι τδ ς ς ς ς

ΤΟ Ο Ο Ο Ο ΟΝ ΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΤΑ
 ΤΟ ΟΝ ΤΟΝ ΞΕ Ε Ε Ε ΤΟΝ ΞΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΝΟ
 Ο Ο Ο ΟΝ ΤΟΝ Ε ΕΚ ΒΡΕ Ε ΦΥ Υ Υ Υ Υ
 Ω ΩΣ ΞΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΛΕ
 Ε Ε Ε Ε ΝΟΝ ΞΕ ΝΩ ΘΕ Ε ΕΝ ΤΑ Α Α Α
 Α Ε Ε ΕΝ ΚΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο
 Ο Ο ΣΜΩ ΔΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Σ ΜΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ
 ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΛΕ Ε Ε ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ
 ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ
 Υ Υ Υ Υ Υ ΤΟ Ο Ο Ο ΟΝ ΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΟΝ
 ΞΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΛΕ Ε Ε ΤΟΝ ΞΕ Ε ΝΟΝ
 Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο
 Ο Ο ΜΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΦΥ Υ Υ Ψ Υ Υ Υ
 ΛΟΙ ΟΙ ΜΙ ΣΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ
 ΥΝ ΤΕ Ε Ε ΕΣ ΘΑ ΝΑ ΤΑ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ
 Ι Ι Ι Ι Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

ξε ε ε ε ω ως ξε ε ε ε ε ε ε ε νο ο
 ο ο ον ^{Πα} δο ος μοι οι τρ ρ το ο ο ο ο ον
 το ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 νον ^{Κε} ον ξε νι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 ζο ο ο ο ο ο μαι βλε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε πει ρει ει ει ει ει ρει ει ει ν τρ ρ ρ ρ
 ρ ρ θα α α α α να τρ ρ ρ ρ ρ το
 ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νον
 δο ο ο ο ος μοι οι δο ος μοι οι τρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ το ο ο ο ο ον
 το ο ο ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε
 ε νο ο ο ο ο ο ον ^{Πα} ος τις ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει δε ε ε ε ε ε ξε ε ε ε ε ε ε
 νι λι λι λι λι λι λι ρι λι λι ξε νι λι ζειν
 τρς πτω χρ ρ ρς τε ε ε ε ε και αι αι
 ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νους δο ο ος

μου οι οι τρι ρ ρ ρ ρ το ον τον ξε ε ε ε
 ε ε ε ε νον ο ον Ε ε ε ε βραι αι αι αι
 οι οι οι οι τω ω ω ω φθο ο ο ο ο νω
 α α πε ε ε ε ξε ε ε ε ε νω ω σαν
 κο ο ο ο σμω ω δο ο ο ο ζω ο ος μοι οι οι
 τρι ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ το ο ο ο ο ον το ο
 ο ον ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον εις χρ.
 α α κρυ υ υ υ ψω ω ω ω ε ε ε εν
 τα α α α α φω ο ο ο ος ως ξε ε ε ε
 ε νο ο ος ρ ρκ ε χει ει ει τη ην κε ε
 ε ε φα α α α λη ην πα κλι ι ι ι νη
 δο ος μοι οι οι οι τρι ρ ρ ρ ρ το ο ο ο ο ον
 το ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον εις χρ.
 η η Μη η η η η τη η η η ο ο ο ο
 ρω ω ω ω σα α νε κρω θεν τα α α α α α
 ε ε ε ε βο ο ο ο ο α ω ω γι

ω ω μα α ο ο ῶ ο ο ο και αι αι αι αι αι
 φο ο ο ο ο ο βω ε ε ε ε εν σι ιν
 δο ο ο ο ο ο ο ο ο ῶ ο νι εν ει ει
 λη η η η η η η η σα α α α α ας και αι
 αι αι σμυ υ υ υ υ υρ να α κὰ α α α α
 τε ε ε ε ε θε το ο ο ο ε ε εν τα α α
 α α φω τον πα α α α α ρε ε ε ε ε ε
 ε χο ον τα πα α α α α α α α α α
 α σι ι ι ι ζω ην αι αι ω ω ω ω
 ω ω νι ι ι ῶ ι ι ι ι ον και το ο ο ο
 ο ο με ε ε ε ε ε ε γα ε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε Ε λε ε ο ο ο
 ος

Ἐπιμέλεια (διορθώσεις, ἰσοκρατήματα, ρυθμικοὶ πόδες, ἔλξεις) Ἰωάννης Ἀρβανίτης.
 * * *

Ἐπανελθούσης τῆς ἱεράς πομπῆς εἰς τὸν Ναόν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ἐκφωνεῖ:

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Καὶ εἰσάγει μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸ Ἱερόν·
 καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ τροπάρια:

Ἦχος Δι-θ

Ο ^{Δι}τε κα τη ηλ θες προστον θα να τον η ζω η
η α θα α να τος ^Δτο τε τον Α δην ε νε εκρω
σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ^εο τε δε
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ε στη σας ^Δπα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα
νι ων ε κραυγα ζον ^εΖω ο δο τα Χρι στε ο Θε
ος η μων δο ο ο ξα σοι ^Δ

Τ ^{Δι}αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ^Δο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο
α ^ετα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι
α ^ΔΧρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο ο ο τρι
ος ^Δ

Ο ^{Δι}ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα ^εσιν

 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Καὶ περιελθόντες οἱ ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἐπιταφίου τρεῖς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἀποτιθέασιν αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' αὐτῆς.

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ
Τροπάριον τῆς προφητείας. Ἦχος β'.

Ἦχος ἀναγνώστης:

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι, κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ Ἄδου καταπόσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανατίσας ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Ἦχος ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ

 Ο συ νε χων τα πε ρα τα τα φω συ σχε θη ναι κα

 τε δε ε ξω Χρι στε ι να της τϛ Α δϛ κα τα πο

 σε ε ως λυ τρω σης το αν θρω πι νον και α θα να τι

 σας ζω ω σης η μας ως Θε ος α θα α α να τος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Ἦχος ἀναγνώστης:

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μγ' (43).

Ἦχος ἀναγνώστης:

Ἄναστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Στίχ. β'. Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς

μισούντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος
σου $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$ ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$

εν η με ε ρες αρ χαι αις $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος
σου $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$

Στίχ. β'. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$ και τας μι $\frac{\gamma}{\chi}$

σοντας η μας κα τησχυνας $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
ο ος σου ου ου ου $\frac{\epsilon}{\gamma\chi}$

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(λζ' 1-14).

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτά, κύκλωθεν κύκλω· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἴδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Καὶ προεφήτευσά, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι· καὶ ἰδοὺ σεισμός· καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἐκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπε τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησαίωσαν. Καὶ προεφήτευσά, καθ' ὅτι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν· αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἴδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς θ' (9).

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ϕ

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
 η γη σομαι πα αν τα τα θαυμα σι α α σθ
 δι

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
 ψα λω το
 ο νο μα τι ι σθ Ὑψιστε

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 εις τε ε λο ο ο ος

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα (ε΄ 6-8. Γαλ. γ΄ 13-14).

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· «Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου»· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά φ

Στίχ. α΄. Ἀ να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ
 πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω
 σαν α πο προ σω πτ αυ τσ οι μι σθ εν τεσ
 α α αυ τον

Α λλη λη ι ι α Α λλη η λη ς ς
 ς ς ι ι ι ι α Α α α λλη λη ς
 ς ς ς ς ι ι α

Στίχ. β. χ Ως εκ λει πει καπ νος εκ λι πε τω σαν
 ως τη κε ται κη ρος α πο προ σω ω πδ πυ υ
 υ ρος

A λλη λδ ι ι α A λλη η λδ δ δ
 δ δ ι ι ι ι α A α α λλη λδ δ
 δ δ δ δ δ ι ι α

Στίχ. γ. χ Ου τως α πο λεν ται οι α μαρ τω λοι
 α πο προ σω πδ τδ θε δ και οι δι και οι ευ
 φρα αν θη η τω ω ω σαν

A λλη λδ ι ι α A λλη η λδ δ δ
 δ δ ι ι ι ι α A α α λλη λδ δ
 δ δ δ δ δ ι ι α α α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοὶ κ.τ.λ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. κζ' 62-66).

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ

Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

* * *

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *